

Aklımın Islah Evinde Yetim Bir Çocuk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Aralık 2016

Astarını çektim üzerine önce kelamın mertebesinde eridim sonra da tokalaştım sessizlikle.

Cüssesi cılız bir tekerleme niyazımı tetikleyen ve işlenen cürümlerin de çetelesini tutuyorum hanidir. Demem o ki, demeye korkar oldum hele ki demediklerime kesilen biletle gidişim pek de hayra alamet değil. Geri dönüşü olmayan bir yangın bu: Tutuklu kaldığım aklımın islahevinde, yetim bir çocuk büyütüyorum: Evrildikçe çatallaşan sesi var hüznün yine de mabedinde gizemi biriktiriyor pamuk elleri kâfir imlerin biraz da yandan çarklı duygular: Hani, dokunsan ağlayacak cinsten.

Temerrüdü zaten kayıp yine de tevekkül yüklüyüm biraz da hükümlüyüm hazan ki çat kapı geldi; kış ki zaten gitmek bilmez iken kolaysa sığdır iki aşkı tek yüreğe.

Adı aşk cefası yorgunluk biraz da sitemkâr mizacım ile ılımlı bir sevdayı dilediğimi de iddia edemeyeceğim.

Kalburüstü yalanları var/mış evrenin: Dün öğrendim oysaki kimseler demedi bana; annem zaten tutuklu yüreğimin ilk ziyaretçisi ardından ekledikçe ekledim. Önce hüznüleri sonra imkânsız aşkları sonra da ölümü.

Tehir etmeliyim hem de çabucak yoksa rencide edildiğime mi yanacağım: Altı üstü kırık bir bebeğim biraz pembeyi okşadıkça karaya çalan biraz da sevdalandıkça yüreği büzülen biraz da... boş ver zaten bir dediğim bir dediğimi tutmazken hele ki kulağının birinden girip tüm yolları tıkanmış benliğinin durağan lehçesini de kattım mı hesaba...

Cehennem yolcusu çoğu tanıdığım ve debelendikçe çekiştiriyorlar adeta günah keçisiyim mübarek hem de teyelli düşlerimi de çaldırdım mı tamamdır sunacağım dilekçe.

Kendi söküğünü dikemeyen bir terzi muhabbeti benimki: Bir yandan ahkâm kesiyorum bir yandan da günah yüklüyorum hem de çalar çalmaz telefonun zili bu sefer meşgule veriyorum iç sesimi: Ayarım hepten bozuldu hem de rüştümü ispatladığımdan bu yana boyunduruğuna girdiğim kamu görevimin, sanırsın ki tüm evreni ben karaladım. Adsız bir kıtayım anlayacağın ya da yorgun müridi hüznün teknesinin biraz da isyan buyuruyor şeytan:"Hadî" diyor adeta:"Ne geçti eline hep iyiyi dileyip önüne geleni severken?"

Hoyrat bir günce anlayacağın üstelik söylenendi uyguladığım gerçi denemedim desem yalan olur ama benzemek pek de akıl karı değil hem cürümü de yasaklamışken Tanrı yetmedi sanki dünyada cehennemi

yaşamışlığım bari öbür tarafta göreyim gün yüzü en azından çekim eklerini de unutturum tüm fillerin ve emir kipiyle tutarım yasımı azıcık da bronzlaştım mı cehennem ateşinde yeter ki uzun sürmesin tutukluluğum.

Kolayı ezelden sevmem ve inkâr da etmem zorluklar sayesinde muhafaza ettiğimi benliğimi yine de damarlarımda şahadet yüklüyüm biraz da ölmeye meraklı: zakkum çiçekleri bile sökülüşken dalından bir gül olsam neye yarar biraz da dikenleri için için batıp kanatırken. Onca insan yitip gidiyor ve dillerde nice beddua nice niyaz yine de yürekler hep ama hep siyaha çalıyor bir de demezler mi:”Allah iyilerle karşılaştırsın!”

Eh, be kardeşim: Sen iyi ben iyi o zaman kimdir bu kötü addedilen?

İşim/iz iş kolaysa ayıkla dermansız gülleri dikenlerinden hele ki sökün eden kindar kelimeleri da saklarken derinde kim öle kim kala mı maharet bellenen?

Sandığım sandığımdan da uzun süre kilitli kalacak adeta Pandora'nın Kutusu biraz da gizemi sevmemendir belki de bunca ketumluğum gerçi ara vermeden günlerce konuşma rekorumu kimseye kaptırmam ama...

Gülümsemi dilerdim hatta cümbür cemaat gülmek biraz da yalandan belki de hele ki somurtuk mizaçlarımız daha da belirgin kılarken acıyı yine de mümkün olmadığını bilip de paylıyorum iç sesimi en azından dış seslerin tezahüründeki o yobaz ve yanlı beyanlarını tehir ediyorum her ne kadar yarınlardan fazla ümidim olmasa da...

Çok şey diliyorum sanma: biraz huzur biraz da mutluluk hele ki uğurlayacağımız yılda bunca hüznü yâd etmeyi sürdüreceğiz olsak da.

Seyrindeyim hanidir kuş bakışı evren denen illet düzenekte artık kaç zerreye tekabül ediyorsak zannımca birer buz dağıyız her birimiz: Asla burnundan kıl aldırmayan ve bol bol esefle hükmederken mazluma. Sen yine de aldırma dostum hem kim ölmüş yalandan ve yolun düşerse mutluluğa söyle bizler için de bol bol umudu da ekleyip kucaklayalım yeni yılı ve yeni umutları.

Gülümsemi istiyorum kısaca herkesin gülümsemesini. Basit bir terennüm misali ben de saklı tuttum mu yarınları ne ala...